

podezřelost koupených věcí musí býti pro pachatele (při vynaložení obyčejné pozornosti) poznatelná již při koupi, t. j. v době až do uskutečnění koupě. Opačný výklad zákona soudem příčí se ustanovení čl. IV. uvoz. pat. k tr. zákonu, který výslovně vylučuje obdobu při řešení otázky, zda ten neb onen skutkový děj naplňuje skutkovou podstatu toho neb onoho trestného činu (srov. rozh. čís. 4319 víd. sb.). Napadený rozsudek jest tedy zrušiti jako zmatečný. Ježto však rozsudek sice zjišťuje, že obžalovanému nebylo známo, že věci, které od N-e koupil, N. zpro-
nevěřil, nezjišťuje však, vycházejí z vytčeného právě mylného právního předpokladu, zda obžalovaný mohl poznati případnou objektivní podezřelost věcí již při koupi, jest věc přikázati k novému projednání a rozhodnutí prvé stolici, a to nyní věcně příslušnému okresnímu soudu v Mostě. K tomu jest poznamenati, že okresnímu soudu bude uvažovati neshledá-li, šetře právě uvedených právních zásad, v jednání obžalovaného skutkovou podstatu přestupku podle § 477 tr. zák. i o tom, nenaplňuje-li jednání obžalovaného skutkovou podstatu přestupku podle § 476 tr. zák., najmě i v tom směru, zda nestačí s hlediska tohoto §, pozná-li pachatel podezřelost koupených věcí i kdykoliv později, do-
datečně, a opomene splniti uloženou mu tam povinnost (rozh. víd. sb. č. 3724).

Čís. 3869.

Promlčení přestupku § 6 tisk. nov. je vyloučeno, byl-li včas podán stíhací návrh pro přečin urážky na cti.

Stíhací návrh (obžaloba) pro přečin urážky na cti tiskem obsahuje v sobě i stíhací návrh (obžalobu) pro přestupek § 6 tisk. nov.

(Rozh. ze dne 10. května 1930, Zm II 171/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Olomouci ze dne 12. března 1929, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn ze soukromé obžaloby pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. novely ze dne 20. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil příslušnému podle § 28 odst. 2 I věta tisk. nov. krajskému soudu v Olomouci, by o ní znova jednal a rozhodl.

Důvody :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný zproštěn z obžaloby, protože nalézací soud vycházel z právního názoru, že věc je promlčena. V důvodech rozsudečných se uvádí, že i stíhací návrh dne 21. listopadu 1928 k soudu došlý, i obžaloba dne 26. ledna 1929 podaná vinily obžalovaného z přečinu proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák., a že teprve při hlavním přelíčení dne 12. března změnil soukromý obžalobce

svůj návrh v ten smysl, že žádal potrestání obžalovaného pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov. K odůvodnění svého názoru o promlčení uvádí soud v důvodech, že přečin proti bezpečnosti cti má jinou skutkovou podstatu než přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov., že tu nejde o případ podle § 262 tr. ř., nýbrž o jiný čin podle § 263 tr. ř., a že přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov. byl v den, kdy byla obžaloba změněna, již promlčen. Uplatňujíc zmateční důvod podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. vytýká stížnost, že tento názor jest právně mylným, poněvadž prý čin zažalovaný i čin na nějž byla obžaloba pozměněna, je týmž činem, že předmětem i původní obžaloby i obžaloby, jak byla pozměněna, jest uveřejnění pozastaveného článku v č. 48 periodického tiskopisu »H. z H.« ze dne 13. listopadu 1928, jde prý jen o změnu právní kvalifikace činu vzhledem k okolnostem při hlavním přelíčení na jevo vyšlým, jak to má na mysli § 262 tr. ř. Stížnost jest v právu. Podle stálé judikatury vídeňského nejvyššího soudu (na př. rozh. č. 701 sbírky Löflerovy) i tohoto nejvyššího soudu (na př. č. 1678 sb. n. s.) stihací návrh i obžaloba pro přečin urážky na cti spáchané tiskem obsahuje v sobě i stihací návrh (obžalobu) pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov., čímž jest vyloučeno promlčení ohledně tohoto přestupku již podáním stihacího návrhu (obžaloby) pro přečin urážky na cti spáchané tiskem.

Čís. 3870.

Výrazem »drancování« v obecném smyslu označuje se i nesvědomitě zacházení nebo plýtvání s cizím majetkem vůbec, aniž pachatel z toho těžil pro sebe.

Důkaz pravdy a pravděpodobnosti musí se odnášeti k okolnostem týkajícím se obsahu pozastavené zprávy.

Pokud nejde o hájení veřejného zájmu, byli-li v letáku před volbami rozšiřovaném napadení příslušníci jiné strany, a jde-li jen o osobní třenice a zájmy jen strany se týkající.

K řešení otázky, zda jsou tu předpoklady § 4 tisk. nov., jest přistoupiti teprve, nenabyli-li soud přesvědčení o pravdivosti výtek.

§ 13 tisk. nov. platí i pro neperiodické tiskopisy.

Odůvodnění výroku o rozhodných skutečnostech ve smyslu § 270 čís. 5 a § 281 čís. 5 tr. ř. ohledně tiskových urážek.

(Rozh. ze dne 13. května 1930, Zm I 745/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromých obžalobců do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 14. září 1929, jímž byli obžalovaní podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěni z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti tiskem podle §§ 488, 491 a 493 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako